

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quomodo se habeat Superbia ad bona. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

deiectionē. In peccato verò iræ & inuidiæ est amor alieni mali pure. Sed in hoc videntur differre illa duo vitia: quia in peccato iræ amor alieni mali originē videtur habere à malo alteri. Ille enim qui irascitur alicui, ideo ei vult malum, quia malū ab eo recipit. Ira enim est appetitus vindictæ. In peccato verò inuidiæ amor alieni mali ortū habet à propriā malitia, scilicet à superbia. Inuidus enim ideo vult malū alterius, ne ille sibi patifictur. Vnde peccatū inuidiæ in materia cōmunicat cū peccato iræ, sed finē recipit à peccato superbiæ. His habitis de facili potest videri ratio quare de superbia, ira, & inuidia posterius tractetur: quia hæc tria vitia amorē nostrū inordinatū reddunt ad proximū: quatuor præced. tria inordinatū reddunt ad nos ipsos: inordinatio verò alicuius in se prior est quā inordinatio ipsius ad aliū. Præterea prius est quod animale, deinde quod spirituale. Vnde quū quatuor prima vitia humana sunt, & ita quodāmodo carnalia, in ordine doctrinæ priora sunt. Tria verò quæ sequuntur, quæ diabolica sunt & spiritualia posteriora sunt. Et inter ista tria, prius est vitium superbiæ, quia est occasio aliorū. Et quia præcedentibus magis assimilatur, ideo de ipso primo dicemus. Et hoc ordine. Primo ponemus ea quæ valent ad detestationem superbiæ. Secundo ponemus diuersas diuisiones pertinentes ad hoc vitium, & de membris eius prosequemur. Tertio tangemus aliquid de remediis contra superbiam.

De his quæ valent ad detestationem Superbiæ in communi,

PARS II. quæ habet duodecim capitula.

Quomodo se habeat Superbia ad bona. CAP. I.

AD detestationem verò huius vitij, Primo ostēdemus quomodo ipsum se habeat ad bona quomodo ad cætera mala, quomodo ad diabolū, quomodo ad proximū, quomodo ad Deum, quomodo ad propriū subiectum. ¶ Notādum ergo quod vitij superbiæ, si iam sunt bona in aliquo expellit: si non sint, ea intrare non permittit: si quæ remanēt, falsificat & inquinat. Ad primum pertinet illud Augustini: Alta siccantur, & ima replentur. Et illud Bern. Superbia siue iam existens, siue non, semper causa erit subtractæ gratiæ. Nunquid qui humilibus dat gratiā humili auferat datam? Ergo argumētum est superbiæ subtractio gratiæ. Et illud Greg. Sicut humilitas omnia vitia eneruat, omnesque virtutes colligit & roborat, sic superbia omnes virtutes destruit & eneruat. Ad secundū pertinet illud, Timor infusa repellit. Sicut humilitas nō solū gratia est, sed etiam vas aliarum gratiarū: sic superbia non solummodo est malum, sed impedi-

mentum etiam bonorum. Vnde quidam sapiens ait Alexandro, quum agnosceret eum superbum: Deus præsto est largiri sapientiã, sed non habes vbi eam recipias. Quod autem superbia bona falsificet, patet per hoc, quod ea quæ sunt de genere bonorum, si ex superbia procedãt, vt scilicet fiant propter vanam gloriam, non sunt meritoria, inuò demeritoria, & videtur homo diues esse, & nihil habet. vnde Bernardus: Magna virtus humilitas, sine cuius obtentu nõ solum virtus nõ sit, sed etiam in superbiam erumpit. Quod etiã superbia bona inquinat, patet per illud Poëta: Inquinat egregios adiuncta superbia mores. vnde quidam: Si tibi gratia, si sapientia, formæque detur, Inquinat omnia sola superbia si comitetur. Superbia est velut quædã vestis maculata, qua superbi se & suos induunt. vnde Ecclesia. 14. Qui communicauerit superbo, induet superbiam. Et valde mirum est de superbo qui super omnia amat honorem, quomodo vestem ita maculatam vult induere, quæ quicquid in eo est, maculat: Præterea qui ipse vestem istam pallio humilitatis operiat, iuxta illud Grego. Gloriosa res est humilitas, qua si palliari appetit superbia, vilescat. Mirum est, quomodo superbus vestem superbiæ ex toto non deponit, & vestem humilitatis non assumit.

Quomodo vitium superbiæ se habeat ad alia vitia.

CAP. II.

Sequitur videre quomodo vitium superbiæ se habeat ad alia vitia. Notandum ergo quod vitium superbiæ quasi rex est vitiorum. Vnde maximum peccatum vocatur in Psal. vbi dicitur, Emundabor à delicto maximo: id est, à superbia, dicit glo. Et coronam dicitur habere, sed maledictam. De qua legitur Esaiæ 27. Væ coronæ superbiæ. Et ad modum regis quando hoc vitium venit ad aliquem, non solum venit, sed adducit magnam societatem vitiorum. Vnde Ecclesiasti. 10. Initium omnis peccati est superbia. Qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis: id est, vitiis. vbi dicit glo. De superbia nascuntur hæreses, schismata, detractiones, inuidia, verbositas, iactantia, & contentiones, & huiusmodi. Bernardus, Initium omnis peccati & causa totius perditionis est superbia. Propterea quisquis es qui salutem tuam studes operari aduersus hanc, super caput tuum cornu crucis habere memento, vt non eleueris in superbiam. Hoc vitium etiam ad modum regis magnas expensas requirit, ita quod superbis hominibus non sufficiunt episcopatus, archiepiscopatus, vel regna. vnde Ecclesiasti. 21. Domus quæ nimis locuples est, ad nihilabitur superbia. Et quum superbia maiores expen-